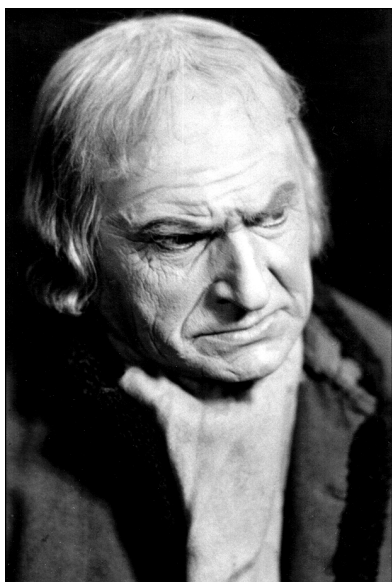

sebevraždy. Události popsány v románě Petra Fingala Pro nová hesla. 1915 padl Josef Rott. Spolek podporoval rodiny členů postižených válkou. 29. 10. 1918 vystrojen pohřeb Rakousku–Uhersku. Rakev ze hry Mlýnář a jeho dítě s povříslovým věncem a velké parte nesený na marách přes město, vše spaleno na náměstí. Z textu Anny Frankové pro MČAD, 2002.

1919 SDO opět 11 premiér. 1920 Sdružení mladých herců, dramatická škola ved. A. Krchovem a J. Šubrtem, přednášel Vend. Budil, maskérský kurz p. Kočandrla z plzeňského divadla. Vždy v neděli od 8,30 do 14 hod. Účast všech členů SDO, asi 20 osob z okolních spolků. 1920 opět Jan Výrava na náměstí, hodně přes 100 účinkujících, na zámek střeleno z 20 pušek, vojáci přijeli na 6 koních. SDO členem Masarykovy ligy. 47 členů, nejstarší Ant. Hrách (od 1872). Knihovna 1258 div. her a 47 her uložených v muzeu. 1922 Naši furianti v přírodě, 100 účinkujících. 1923 zvolena r. první žena M. Eisenreichová. 1926 RUR.

1926 postavena sokolovna, h. v ní pouze DO Sokola, jeho členy často i členové SDO. Na jevišti každoročně šibřinky s velkou půlnoční scénou. Pořádány mikulášské revue (z domácí dílny, Cízl, Chleborád, Keller, Meisnerová, Mulač, Vainar), např. Ó, vy Radnice, Z Hřešihlav do Bagdádu, Venuše svatokříšská, Šedá paní libštejnská. N. Chleborád r. 1931-1938, mj. Posvátný plamen (Maugham), Poslední muž (Svoboda), společně s SDO Lucerna, dále Ideální manžel (Wilde), Valčík tonoucího Titaniku, Monastýr nad tajou (Z. Štěpánek), Matka (Čapek). Pěvecký sbor Sokola, ved. J. Ríkl, a taneční ženský sbor, ved. L. Matýsková, býv. členka baletu ND v Bratislavě, spolupracovaly s SDO 1934-1940 při hrách se zpěvy a operetách.

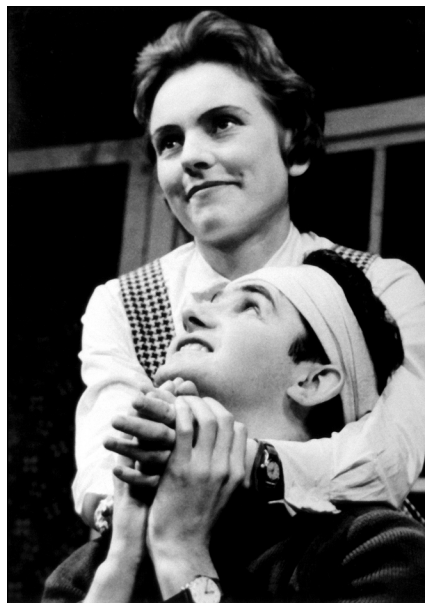
1931 režisérem SDO též N. Chleborád, vzrůst úrovně. 1933 Lucerna na koupališti Šternberského pivovaru. Od 1934 opět éra her se zpěvy a operet, mj. Z českých mlýnů, 1935 Vpád Švédů, historická hra se zpěvy místních rodáků Al. Filingra (text) a Em. Straky (hudba), 1937 Loretské zvonky, 1939 Srdce za milion,

505 / Václav Aubrecht působil v souboru 37 let. Jeho stodesátou a poslední rolí byl Vojnar v režii J. Kellera, 1941.

1940 Valčík panny Apolenky (Mach). Pod. ved. J. Kellera mj. E. Spěváčková-Aubrechtová, M. Blažková ml., V. Aubrecht, V. Benda, N. Chleborád, J. Kalivoda, V. Kotva st., V. Vainar. 1935 nové jeviště na opačném konci sálu, tím zvětšeno hlediště, odstraněna

nápovědní budka. Zah. Princezna Pampeliška. Kromě ní Jízdní hlídka, Noc na Karlštejně ad., vše r. N. Chleborád. Ve hře Mušketýři z katakomb v jednom z mála vystoupení u ochotníků Jh. Vlasta Burian. 1939 odešel Chleborád, r. J. Keller, vždy s přesnou

506 / V Corinthových Trojanech v režii Jiřího Beneše roku 1960 hráli Anna Aubrechtová-Franková a Zdeněk Soukup.

představou o inscenování textu. Kolem něho mladí. 1939 Škola základ života, F. L. Věk, stmelení souboru. 1940 Romantikové (Rostand), úspěch v soutěži Tylova okrsku ÚMDOČ, Naši furianti. 1942 Léto (Šrámek). Do 1943 celkem asi 600 insc. 1944 jeviště zabráno pro německou armádu, později pro německé uprchlíky před východní frontou. Od 1944 27 let ved. SDO V. Vainar.

507 / Radnické divadlo, W. S. Maugham: Karolina, 1969.

1943 Kouzelné zrcadlo (Pavlíková), první insc. mladých pod. ved. Václava Kotvy ml. (*1922, později profes. h., s ročníkem J. Kačera do Div. Petra Bezruče Ostrava, s ním pak do Činoherního klubu Praha, též film a TV), začal 1939 ve hře Žena, která lže (Fodor), brzy předním členem souboru. Z jeho dílny mladých M. Hruška, M. Pubrdle, M. Königsmark, A. Procházka, R. Sypěnová, A. Aubrechtová, J. Čiháková-Marková (členka Činoherního